

Motion till riksdagen 2009/10:Fi266

av **Andreas Norlén (m)**

Inkassolagen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om inkassolagen.

Motivering

Inkassolagen (1974:182) reglerar hur inkassoverksamhet får bedrivas. Inkassoverksamhet är en viktig del i ett väl fungerande näringsliv, eftersom det är centralt att den som har en fordran också får betalt. Samtidigt måste inkassoverksamhet bedrivas på ett ansvarsfullt sätt. Inkassometoderna får inte vara otillbörliga gentemot den enskilde och inkassoåtgärder får inte vidtas i oseriösa syften, t.ex. för att kräva betalning för ”bluffakturor” utfärdade inom ramen för ”fakturaskojeri”.

Inkassolagens 4 § anger att inkassoverksamhet ska bedrivas i enlighet med god inkassosed. En gäldenär ska inte vållas onödig skada eller olägenhet eller utsättas för otillbörlig påtryckning eller annan otillbörlig inkassoåtgärd. Trots dessa bestämmelser förekommer uppgifter om att gäldenärer upplever sig utsatta för otillbörliga påtryckningar. Anmälningarna till Finansinspektionen är visserligen inte så många, men det är inte osannolikt att det därutöver finns ett mörkertal. Det är dock svårt att värdera hur stort detta mörkertal i så fall är.

I andra länder finns mer detaljerade regler om inkassoföretags arbetsmetoder. Ett bland många exempel är att den kanadensiska provinsen Ontarios inkassolagstiftning reglerar bl.a. när på dygnet inkassoföretag får framföra inkassokrav per telefon. Mer detaljerade regler har för- och nackdelar. I Sverige har vi en tradition att snarare arbeta med mer allmänt utformade föreskrifter som förtydligas i branschregler och rättspraxis. Det ger möjlighet till större flexibilitet vid ändrade förhållanden. Å andra sidan kan det i vissa fall vara befogat med en mer detaljerad reglering.

Fel! Okänt namn på

Inkassolagens 8 § stadgar att om det föreligger sannolika skäl för att en fordran inte är lagligen grundad eller om fordringen annars framstår som obefogad, bör inkassoåtgärder inte vidtagas. Detta till trots förefaller det som om en del inkassoföretag är behjälpliga när ”fakturaskojare” försöker driva in sina påstådda fordringar. Det torde tala för att en skärpning av lagens krav på inkassoföretagen skulle vara befogad. Det är mycket angeläget att motverka ”fakturaskojeri”. Det förefaller exempelvis högst motiverat att byta ut ordet ”bör” mot ”ska” i den ovan refererade lagtexten. Man bör också överväga att skärpa kraven när inkassoföretag åtar sig nya kunder.

Det är möjligtvis inte rimligt att kräva att varje fordran ska granskas i detalj innan inkassoåtgärder vidtas, men inkassoföretaget måste vidta de åtgärder som krävs för att förvissa sig om att kunden ägnar sig åt seriös affärsverksamhet. Exempelvis bör företag som finns på Svensk Handels ”svarta lista” över fakturaskojare inte kunna antas som kunder av ett inkassoföretag. Skulle inkassoföretaget ändå anta en sådan kund, bör inkassoföretaget inte kunna åberopa att företaget inte kände till kundens bakgrund och affärsmetoder.

Utifrån det ovan sagda är det tydligt att inkassolagen bör ses över i syfte att överväga möjligheterna att öka skyddet för gäldenärerna mot otillbörliga inkassometoder och att öka kraven på inkassobolagen att förvissa sig om att deras kunder inte ägnar sig åt ”fakturaskojeri” eller därmed jämförlig verksamhet.

Stockholm den 5 oktober 2009

Andreas Norlén (m)